

İntihal, kaynak göstermeden başkası ya da başkalarının görüşlerini kendininmiş gibi savunmaktır. Fikir hırsızlığı da denilebilir.

Hiç kimse herhangi bir konuda tümüyle yeni görüşler getiremez. Mutlaka başka kaynaklardan aldıkları olacaktır. Önemli olan bunların kimin hangi yapıtımdan alındığının belirtilmesidir. İntihal suçlaması da daima kaynak verilmemiş olmasında ortaya çıkar.

Eskiden, diyelim 20 yıl kadar önce, intihalin bulunması zordu. Sonra bunu yapabilen bilgisayar programları geliştirildi. Eskiden intihal sadece bitirme tezlerinde ve doktoralarda aranırken artık –özellikle üniversitelerde- yazılı ödevlerde de aranıyor.

Almanya’da –başka ülkelerde de olabilir- bazı bakanlar doktoralarında yüksek düzeyde intihal bulunması üzerine görevlerinden istifa etmek zorunda kaldılar, akademik dereceleri de üniversite yönetimleri tarafından geri alındı.

Kabul edilmiş bir doktora çalışmasında yüzde 10-15 kadar intihal bulunması mümkündür. Fazlası ağır intihale girmektedir.

Yeşiller Partisi’nin Eş Başkanı ve başbakan adayı Baerbock’un kitabında intihal yaptığı iddiası başlangıçta suçlanan kişi tarafından reddedilmesine rağmen, iddianın yeni kanıtlarla sürmesi sonucu sınırlı oranda kabul edilmek zorunda kalındı.

İntihal Almanya’da bakanların istifa etmek zorunda kaldıkları ciddi bir konudur ve bilime büyük önem verilen bir toplumunda başka türlü de düşünülemez. Hangi konuda olursa olsun kimden ne aldıysanız belirteceksiniz.

Benzer durum bizde bulunmuyor. Fikir çalmak, çalma kapsamında görülüyor. Nitekim bırakın intihali, başka bir dilde yazılmış kitabı çevirip yazar olarak da kendi adını yazarlarla ilgili olarak bile bir şey olmadı. Çok sayıda doktora ve doçentlik tezinin intihalle dolu olduğu birkaç kere açıklandı; konunun üzerine gidilmedi, akademik ünvanlar geri alınmadı.

Toplumda yaygın olanın devrimcilere yansımaması mümkün değildir. Referans vermek gereğini duymadan çok sayıda kişi oradan buradan alıp birbirine ekleyerek “yazıyor”. İngilizcede “copy paste” deniliyor, kopyala-yapıştır.

15 yıl kadar önce siyasi bir hareketin çıkardığı broşüre bakıyordum. Yeni emperyalizmi anlatıyordu ve gelişmeleri sürekli izlediğim bir konu olduğu için alıp baktım. David Harvey’in New Imperialism kitabı henüz Türkçeye çevrilmemişti, İngilizcesinden okumuştum ve broşürde sanki yazarınmış gibi savunulan görüşler de aynen oradan alınmıştı. Referans yoktu!

Kitap çevrilip yayınlanınca herhalde broşür de ortadan kaybolmuştur.

İnsan hata yapabilir, diyelim yazarken bazı şeyleri eksik bırakabilir.

Bunun bilinçli olarak yapılmasıyla ve çizgi haline gelmesiyle, unutulmuş ya da atlanmış olması farklıdır. Yüzde 10-15 intihal tolerans sınırları içindedir.

Gerisi günü kurtarabilir ama gerçekte bilim ve araştırma düşmanlığından başka şey değildir.

Yolsuzluğun her çeşidinin yaygın olduğu bir ülkede “araştırma namusu” beklemek mümkün değildir.